

רע"פ 5798/16 - יובל עובדיה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5798/16

לפני:
המבקש:
כבוד השופט א' שהם
יובל עובדיה

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד, מיום 19.6.2016, בעפ"ג
24328-03-16, שניתן על ידי כב' השופטים י' שפסר; ז'
בוסתן; ו-ש' בורנשטין

עו"ד שפיק דרבאשי

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים י' שפסר; ז' בוסתן; ו-ש' בורנשטין), בעפ"ג 24328-03-16, מיום 19.6.2016, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט א' הימן - סג"נ), בת"פ 13-01-19953, מיום 3.2.2016.

בד בבד עם הגשת בקשת רשות הערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד.

2. ביום 12.4.2015, הורשע המבקש, על בסיס הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של שימוש פחזני באש או בחומר דליק, לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), וכן בעבירה של ניהול עסק ללא רישיון, לפי סעיף 4 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 (להלן: חוק רישוי עסקים). על פי עובדות כתב האישום, ביום 6.11.2012, החזיק המבקש במכולה אשר שימשה כמחסן, 16 מיכלי גז פחמימני מעובה (להלן: גפ"מ), במשקל 48 ק"ג כל אחד, ומיכל אחד במשקל 12 ק"ג. וכל זאת, בניגוד לצו הגז (בטיחות ורישוי) (בטיחות ההחסנה של מיכלים ומיכלי מחנאות במחסן גפ"מ ומחסן עזר), התשנ"ב-1992 (להלן: הצו), וסטנדרט הבטיחות הנדרש על-פיו; בניגוד לתקנות הגז (בטיחות ורישוי) (רישוי העוסקים בעבודות גפ"מ), התשס"ו-2006 (להלן: התקנות); ומבלי שנקט המבקש אמצעי זהירות מפני הסכנה הכרוכה בכך. באותו מועד, כך על פי כתב האישום, החזיק המבקש במחסן למילוי מיכלים 37 מיכלי גפ"מ, במשקל 48 ק"ג כל אחד, ו-14 מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג. באותן נסיבות, החזיק המבקש ב"מתחם הפיראטי" שהקים גם משאבה פרטית למילוי גז, אותה "אלתר" באופן עצמאי, וזו שימשה אותו במסגרת מכירת מיכלי הגפ"מ, בניגוד לתקנות ולסטנדרט הבטיחות הנדרש.

3. ביום 3.2.2016, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים בנוגע לעונש, ניתן גזר הדין בעניינו של המבקש. בפתח גזר הדין, התייחס בית משפט השלום למדיניות הענישה הנוהגת בסוג העבירות בהן הורשע המבקש, והוסיף כי "בעת הזו, יצאה זה מכבר בת קול לפיה יוחמר העונש בגין העבירות הללו", ו"לאחר שהעבריינים בכוח הזזה, יש ללכת אחר החמרה בענישה ולגזור מאסר בפועל "ממש" במקרים המתאימים". בהמשך לכך, קבע בית משפט השלום, כי מתחם הענישה ההולם יכול שינוע בין חודשי מאסר ספורים ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, כאשר "במקרים הקלים" אפשר שירוצה המאסר בדרך של עבודות שירות. וזאת, כך נקבע, נוכח חומרת המעשים והסכנה הנעוצה בעיסוק בגפ"מ, המהווה הלכה למעשה עיסוק בחומר נפץ, והחובה "לעשות כל שבידינו וכוחנו כדי להגן על הציבור מפני האסונות הטמונים בכך".

לצורך קביעת עונשו של המבקש, נתן בית משפט השלום את דעתו ל"התנהלותו של הנאשם [המבקש] בעבר", ובכלל זאת לעובדה שהלה המשיך בעיסוקו הבלתי חוקי, שעה ש"משפט פלילי תלוי ועומד נגדו" (ת"פ 26809-01-10). במסגרת השיקולים לקולה, התחשב בית המשפט בהודאתו, ובהנחה כי הפנים המבקש את חומרת מעשיו. כמו כן, נתן בית המשפט את דעתו לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המבקש. מהתסקיר עולה כי המבקש, כבן 39, חווה קשיים כלכליים ורגשיים רבים בילדותו, וכיום הינו אב לפעוט כבן שנה וחצי. עוד עולה מהתסקיר, כי המבקש הביע חרטה על מעשיו והוא שואף כעת לנהל אורח חיים יציב ותקין. לאור זאת, ובהתחשב בהערכה כי המבקש "לא מאופיין בדפוסי התנהגות עבריינים מושרשים", המליץ שירות המבחן על ענישתו בדרך של מאסר בעבודות שירות.

בהתחשב בכל האמור, ובצורך שראה בית משפט השלום להחמיר עם המבקש, הושתו עליו העונשים הבאים: 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המבקש, במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירה לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין; תשלום קנס בסך של 500 ₪, או שבוע מאסר תמורתו; כן חויב המבקש לחתום על התחייבות בסך של 5,000 ₪, לבל יעבור המבקש, במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירה מהעבירות בהן הורשע בתיק הנוכחי.

4. על גזר דינו של בית משפט השלום, הגיש המבקש ערעור לבית המשפט המחוזי, המכוון כנגד חומרת העונש

שהוטל עליו. בית המשפט דחה את ערעורו של המבקש, בציינו כי בית משפט השלום גזר את עונשו של המבקש לאחר בחינת "מכלול השיקולים הנדרשים לחומרה ולקולא והוציא תחת ידיו, בהינתן חומרת העבירות ובהינתן העובדה כי העבירות בוצעו תוך כדי הליך פלילי אחר שהתנהל כנגד המערער [המבקש] באותה עת, ענישה מידתית שאינה סוטה באופן המצדיק התערבות בה".

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשה לרשות ערעור, היא הבקשה שלפניי, טוען המבקש כי קיימת הצדקה להתערב בעונשו מ"שיקולי צדק", שכן בעניינו "אינטרס הפרט ואינטרס הציבור מתאחדים לכדי אינטרס אחד", שהוא המרתו במאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. המבקש מוסיף וטוען, כי העונש שנגזר עליו מבטא החמרה במדיניות הענישה, אשר "החלה בקו התפר בו ביצע המבקש את העבירות", שעה שהחמרה כזו "עליה להיעשות בהדרגתיות". בשל האמור, ובייחוד לאור המלצת שירות המבחן בעניינו, עותר המבקש להקלה בעונשו.

דיון והכרעה

6. כלל ידוע הוא, כי בקשות רשות ערעור ב"גלגול שלישי" בפני בית משפט זה, תתקבלנה במשורה ובמקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או סוגייה ציבורית רחבה, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים הישירים להליך, או כאשר קיים חשש מפני עיוות דין או אי-צדק ממשי שנגרם למבקש (רע"פ 5771/16 עיאס נ' מדינת ישראל (26.7.2016); רע"פ 5641/16 פלוני נ' מדינת ישראל (19.7.2016); רע"פ 3969/16 רקח נ' מדינת ישראל (18.7.2016)). עוד ידוע, כי לא תינתן רשות לערער ב"גלגול שלישי" על חומרת העונש, אלא במקרים בהם ניכרת סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות (רע"פ 5464/16 לייזרוביץ נ' מדינת ישראל (12.7.2016); רע"פ 5112/16 כהן נ' מדינת ישראל (4.7.2016); רע"פ 4807/16 שעבלי נ' מדינת ישראל (4.7.2016)). לאחר שעיינתי בבקשה שלפניי על צרופותיה, נחה דעתי כי אין מתקיימות במסגרתה אמות המידה המצדיקות מתן רשות ערעור, ומטעם זה בלבד יש לדחותה.

7. למעלה מן הצורך, אוסיף כי גם לגופו של עניין לא מצאתי מקום להתערב בעונש שנקבע על ידי בית משפט השלום ואושר על ידי בית המשפט המחוזי. כל השיקולים לקולה, אשר מונה המבקש בבקשתו, הובאו בחשבון בעת גזירת עונשו. סבורני, כי אף אם עונש זה מבטא החמרה מסוימת ברף הענישה, הרי שאין המדובר בסטייה ניכרת מרמת הענישה המקובלת והראויה בעבירות כגון דא, עבירות אשר טומנות בחובן סכנה ממשית לשלום הציבור ובטחונו.

8. אשר על כן, דין הבקשה להידחות. לפיכך, מתייתר הצורך לדון בבקשה לעיכוב ביצוע העונש. המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר בכלא "הדרים", ביום 3.8.2016, עד השעה 10:00, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ' בתמוז התשע"ו (26.7.2016).

שופט

עמוד 3

